

Ekonomiska kommentarer

Definitioner av inkomst och skuld i Sverige

Peter van Santen och Dilan Ölcer

Författarna är verksamma vid avdelningen för penningpolitik och vid avdelningen för finansiell stabilitet¹

Inledning

Skuldkvoten, det vill säga skulder i förhållande till inkomster, används ofta som ett mått när de finansiella förhållandena analyseras inom hushållssektorn, oavsett om perspektivet är skuldsättning, finansiell stabilitet eller fördelningspolitik. Skuldkvoten är också ett potentiellt makrotillsynsverktyg som i vissa länder används för att begränsa kredittillväxten. I Sverige har såväl Riksbanken² som Finansinspektionen³ framhållit att man behöver överväga att införa skuldkvotstak för att begränsa hushållens skuldsättning. Men innan ett sådant policyverktyg kalibreras är det lämpligt att överväga olika sätt att mäta skuldkvoten. Inkomster och skulder kan definieras på olika sätt beroende på vilken datakälla som används samt hur dessa data väljs ut och behandlas. Det kan i sin tur leda till olika bedömningar av hushållens skuldsättning, såväl när det gäller skuldernas nivå och fördelning som var ett eventuellt skuldkvotstak rimligtvis bör ligga.

I denna ekonomiska kommentar utgår vi från Riksbankens kreditdata⁴ över låntagare från de åtta största bankerna⁵ i Sverige för att visa hur olika definitioner av inkomster och skulder, både på individ- och på hushållsnivå, kan påverka skuldkvotens genomsnittliga nivå och fördelning.

I Riksbankens tidigare publikationer om hushållens skuldsättning⁶ har fokus legat på att presentera faktiska nivåer och fördelning i fråga om skuldkvot, belåningsgrad och amorteringsbeteende i Sverige. För att få en överblick över skuldnivåer och återbetalningsbeteende måste man välja vilka skuldmått som ska användas. I denna ekonomiska kommentar tar vi ett steg tillbaka och diskuterar i stället olika alternativa definitioner av skuldsättning inom ett mer begränsat sammanhang, nämligen skuldkvoten.

Baserat på ett urval av bolånetagare motsvarande 97 procent av bolånestocken i Sverige visar vi att skuldkvoten är känslig för hur inkomster och skulder definieras samt för om kvoten baseras på individer eller hushåll. Denna känslighet leder till att medel- och medianskuldkvoterna fördelar sig mycket olika.

Nedan diskuterar vi först för- och nackdelar med att fastställa skuldkvoten baserat på hushåll kontra individer. Därefter presenterar vi tre olika definitioner av inkomster och visar hur de skiljer sig åt sett till nivå och över tid. Därefter presenterar vi skuldsättningsnivåerna med två olika metoder för att dela upp

Skuldkvoten diskuteras ofta i samband med tänkbara makrotillsynsåtgärder för att begränsa uppbyggnaden av sårbarheter hos de svenska hushållen på grund av en stigande hushållsskuldsättning samt för att öka den svenska ekonomins motståndskraft. I denna ekonomiska kommentar visar vi hur skuldkvoten, ett mått som ofta används för att beskriva hushållens skuldsättning, kan variera beroende på vilka inkomst- och skulddefinitioner som används, och beroende på om kvoten baseras på individer eller hushåll. Eftersom olika hushåll har olika marginell konsumtionsbenägenhet kommer effekten av ett skuldkvotstak som införs sannolikt att påverkas av hur man väljer att definiera skuldkvoten.

1. Författarna vill tacka Gustav Alfelt, Johan Almenberg, Kerstin Hallsten, Tor Jacobson och Kasper Roszbach för värdefulla synpunkter.

2. Se *Finansiell stabilitetsrapport 2015:2* och *Finansiell stabilitetsrapport 2016:1*, Sveriges riksbank.

3. Se *Stabiliteten i det finansiella systemet*, Finansinspektionen, maj 2016.

4. Dessa kreditdata motsvarar dessa bankers låntagarstock och ska inte förväxlas med Finansinspektionens undersökningsdata om nya bolånetagare.

5. De åtta största bankerna är Danske Bank, Handelsbanken, Länsförsäkringar Bank, Nordea, SBAB, SEB, Skandiabanken och Swedbank.

6. Se Winstrand, J. och Ölcer, D. (2014), Hur skuldsatta är de svenska hushållen?, *Ekonomiska kommentarer* nr 1, 2014, Sveriges riksbank och Alfelt, G. och Winstrand, J. (2015), Svenska hushållens skuldsättning – uppdatering för 2014, *Ekonomiska kommentarer* nr 1, 2015, Sveriges riksbank.

gemensamma lån mellan personer i ett hushåll. Slutligen visar vi hur skuldkvoten kan variera beroende på vilka olika inkomst- och skulddefinitioner som används, både för individer och hushåll.

Hushållsdefinitioner

I Sverige måste de vuxna personerna i ett hushåll bli godkända för att få ta lån och i ett rättsligt perspektiv fattas därmed lånebesluten snarare på hushållsnivå än av de enskilda hushållsmedlemmarna. Mot denna bakgrund skulle det bästa därför vara att analysera skuldsättning på hushållsnivå.

Våra data om lånenivåer samlas in och rapporteras av kreditupplysningsföretaget UC för de åtta storbankernas räkning. UC matchar låntagarna med exempelvis deras inkomst och adress för att därefter anonymisera dessa data. Ett praktiskt skäl till att vi inte enbart studerar hushåll utan även individer är att våra data inte innehåller någon allmänt vedertagen identifikator för hushåll. Detta innebär med andra ord att vi inte ser vilken identitet som en viss låntagares partner (make/maka eller sambo) har och därför inte kan gruppera individer i hushåll.

I våra data anges en låntagares adress. Men av hänsyn till den personliga integriteten anger UC inte den exakta adressen utan omvandlar gatunamn och gatunummer till ett löpnummer. Detta leder omedelbart till ett problem, nämligen att det inte räcker med gatunamn plus gatunummer för att identifiera enskilda lägenheter i ett flerfamiljshus. I många fall känner UC till det exakta lägenhetsnumret, men i andra fall inte. Resultatet har blivit ett icke-försumbart antal adresser med många boende.⁷

För att få en bättre definition av hushåll kombinerar vi den adressbaserade hushållsdefinitionen med information om gemensamma låneansökningar. Vi observerar alla låntagare som är knutna till ett visst låneavtal. Detta innebär att låntagare klassificeras in i hushåll utifrån vem de har lån tillsammans med. För att kombinera de adressbaserade och lånebaserade hushållsdefinitionerna använder vi oss av följande tumregler:

- Individer i enpersonshushåll (baserat på adress) är singelhushåll, även om de har lån tillsammans med personer som är bosatta på andra adresser.⁸
- Individer i flerpersonshushåll (baserat på adress) grupperas i hushåll med personer som de delar både adress och lån med.

Om man utgår från dessa regler skulle vår konstruerade hushållsdefinition innebära att endast 0,12 procent av hushållen omfattar fler än två vuxna medlemmar, vilket utgör en markant förbättring av den ungefärliga adressbaserade definitionen.

Även om vi anser att denna konstruerade hushållsdefinition ger en rimlig bild av olika individers faktiska samboendeformer och därmed också av deras skulddelningsförhållanden, vill vi understryka att den inte utgör någon perfekt beskrivning av ett faktiskt hushåll. Eftersom våra data inte innehåller några uppgifter om ej skuldsatta individer, observerar vi inte heller till exempel vilka inkomster som ej skuldsatta hushållsmedlemmar har. Detta skulle kunna vara relevant till exempel i hushåll där en individ tagit ett lån innan det gemensamma hushållet bildades, vilket innebar att det då inte fanns något krav på att lånet skulle undertecknas gemensamt.

Mot bakgrund av dessa analysbegränsningar för individer kontra hushåll rapporterar vi resultaten för såväl hushåll som individer.

7. På runt 90 procent av de cirka två miljoner adresserna finns det en eller två boende. Av alla individer bor 6 procent på en adress med minst 20 boende.

8. Detta kan förekomma om till exempel en förälder är med och undertecknar ett bolån för ett barns räkning.

Inkomstdefinitioner

Vi utgår från tre olika mått för individuell inkomst: bruttoinkomst (BI), nettoinkomst (NI) och disponibel inkomst (DI). I det först- och sistnämnda fallet har inkomsten rapporterats direkt till kreditupplysningsföretaget UC av Skatteverket. Nettoinkomsten har vi däremot själva beräknat utifrån uppgifter om individernas totala skatter och nettokapitalinkomster.

- Bruttoinkomsten (eller förvärsinkomsten) omfattar inkomst av tjänst, pensionsinkomst och inkomst av näringsverksamhet, minus avdrag för pensionssparande.
- Nettoinkomsten (eller förvärsinkomsten efter alla icke-kapitalrelaterade skatter) definieras som bruttoinkomsten minus alla skatter som inte avser kapital.
- Disponibel inkomst (eller inkomst efter skatt) definieras som bruttoinkomsten plus nettokapitalinkomster minus alla skatter.

När skuldsättning ska bedömas har varje inkomstmått sina för- och nackdelar.

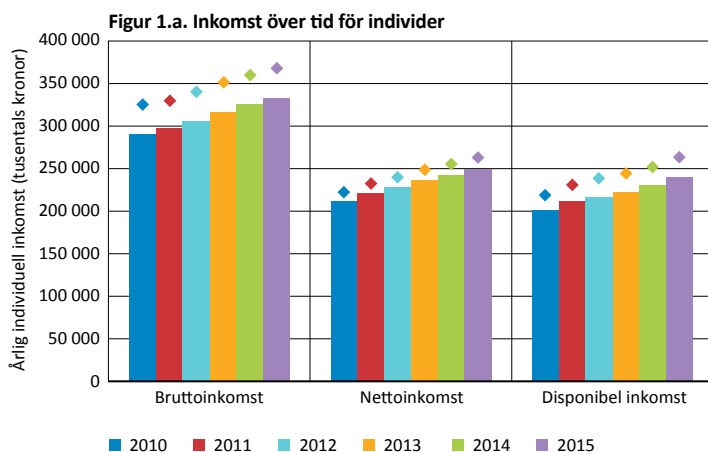
Bruttoinkomsten har fördelen att den inte omfattar några nettokapitalinkomster, som (för det stora flertalet) inte utgör någon stabil inkomstkälla och dessutom kan vara betydande (negativ eller positiv). Genom att exkludera dessa tillfälliga inkomstkomponenter får man ett mer stabilt inkomstmått, som är i linje med bolåneskuldens långsiktiga karaktär. Samma fördel får man med nettoinkomsten, som dessutom inte omfattar några betalade icke-kapitalrelaterade skatter. Men om skatt på nettokapitalinkomster exkluderas innebär detta att inte heller skatteavdrag för räntebetalningar på bolån redovisas, vilket i vårt urval med enbart bolånetagare kan utgöra ett betydande belopp. Den disponibla inkomsten ligger närmare den faktiska inkomsten för ett visst år eftersom den omfattar nettokapitalinkomster med avdrag för alla skatter och därför ger en bättre beskrivning av aktuell skuldkapacitet, men samtidigt är mindre stabil på grund av de realiserade kapitalinkomsterna.

I våra data ser vi en negativ disponibel inkomst. Detta innebär att dessa individer har en negativ skuldkvot. För att undvika negativa skuldkvotmått exkluderar vi individer med negativ disponibel inkomst.

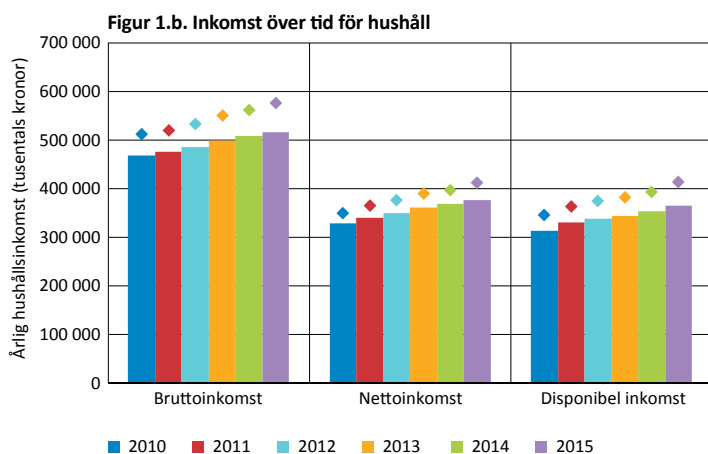
Inget av dessa inkomstmått omfattar (skattefria) transfereringar, såsom barn- och bostadsbidrag, som är särskilt betydelsefulla för låginkomsthushåll. När vi använder oss av våra tre inkomstmått kommer vi därför (allt annat lika) att överskatta skuldkvotnivåerna, och i synnerhet för låginkomsthushåll.⁹ Vi saknar tyvärr uppgifter om enskilda individers inkomst inklusive skattefria transfereringar.

Figur 1.a och figur 1.b visar hur de tre olika inkomstmåten utvecklas över tid, på individ- respektive hushållsnivå. Staplarna anger medianvärdena, medan romberna anger medelvärdena (denna praxis tillämpas genomgående i denna ekonomiska kommentar). Figur 1.a och figur 1.b visar inte bara att inkomstnivåerna skiljer sig avsevärt beroende på om man ser till individer eller hushåll, utan också att inkomstnivåerna är beroende av vilket inkomstmått som används. Bruttoinkomsten är inte oväntat betydligt högre än inkomstmåten efter skatt. Men i de fall då nivåerna skiljer sig är trenderna i hög grad jämförbara för de olika inkomstmåten. Vi förväntar oss med andra ord att de olika inkomstmåten i första hand ska påverka skuldkvoternas nivå, men inte trenden över tid.

9. Ett medianhushåll (med en bruttomånadsinkomst på 43 075 kronor) som har två barn har rätt till 2 250 kronor i barnbidrag varje månad. Denna skattefria transferering motsvarar därmed 5,2 procent av hushållets bruttoinkomst, vilket innebär att vi överskattar skuldkvoten för detta hushåll med cirka 5,2 procent.

Anm. Staplarna anger medianvärdena, medan romberna anger medelvärdena.

Anm. Staplarna anger medianvärdena, medan romberna anger medelvärdena.

Skulddefinitioner

Kreditdata omfattar samtliga lån (bolån, kreditkortslån och andra konsumentlån) som har beviljats av de åtta största bankerna i Sverige. Det föredragna skuldmåttet är därför summan av alla utlånade belopp, per låntagare. Observera att vi saknar uppgifter om skulder utanför de åtta största bankerna. Detta mått omfattar därför inte till exempel studielån från CSN eller efterställda bolån (second lien) som tagits i nischbanker.

För varje lån noterar vi identiteten för de låntagare som står på avtalet.¹⁰ Majoriteten av alla bolån (66 procent) i våra data har två låntagare.

Ovan beskrev vi några av fallgroparna med hushållsdefinitioner. När identifikatorerna för hushåll har fastställts visar det sig att 5 procent av lånen delas mellan flera hushåll, det vill säga personer som är bosatta på olika adresser. Detta kan förekomma om till exempel en förälder är med och undertecknar ett bolån för ett barns räkning.¹¹

Vi ska nu beskriva hur vi fördelar lånebeloppet för gemensamma lån mellan de deltagande låntagarna. Vi tillämpar samma regelsystem för såväl hushåll som individer. På individnivå får metoden för att fördela skulden mellan de medsökande stor betydelse för skuldsättningens nivå och trend, eftersom cirka två tredjedelar av alla bolån har flera låntagare.

10. Av hänsyn till den personliga integriteten ersätts det riktiga personnumret med en löpkod som genereras av UC.

11. Precis som vi inte kan utläsa partnerskap av våra data kan vi inte heller identifiera förälder-barn-relationer.

Ett alternativ skulle vara att inte alls fördela lånebeloppet mellan låntagarna. Ett bolån på 1 miljon kronor där två låntagare står på låneavtalet skulle till exempel i så fall resultera i ett lån på 1 miljon kronor per låntagare. Detta alternativ skulle vara i linje med ett juridiskt synsätt där alla medsökande har ett fullt ansvar för hela beloppet. Ur ekonomisk synvinkel är emellertid detta alternativ mindre attraktivt, eftersom det skulle innebära att samtliga gemensamma lånebelopp räknades dubbelt. Vi väljer därför att inte gå vidare med detta alternativ.

Nedan ger vi fyra exempel på hur en gemensam skuld skulle kunna fördelas mellan låntagarna.

1. Skulden fördelas lika mellan de låntagare som gemensamt har undertecknat låneavtalet.
2. Skulden fördelas proportionellt efter låntagarnas bruttoinkomst.
3. Skulden fördelas proportionellt efter låntagarnas nettoinkomst.
4. Skulden fördelas proportionellt efter låntagarnas disponibla inkomst.

Det första alternativet i uppräkningsen ovan är att skulden ska fördelas lika mellan låntagarna. Ett bolån på 1 miljon kronor där två låntagare står på låneavtalet skulle till exempel resultera i två lån på 500 000 kronor, med ett lån per låntagare.

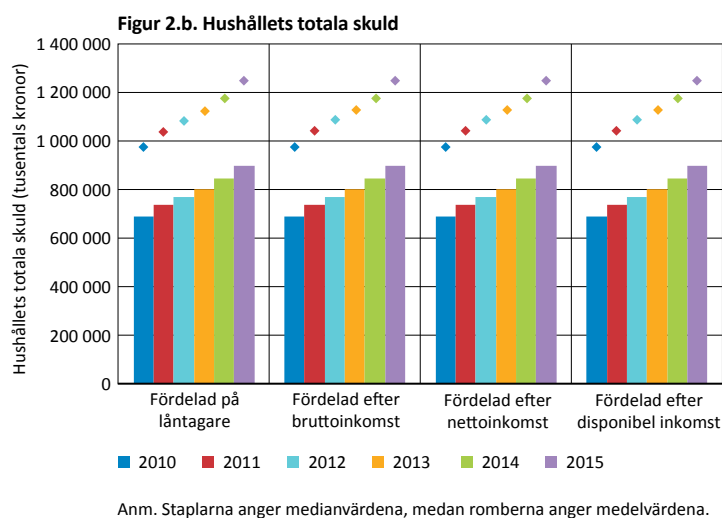
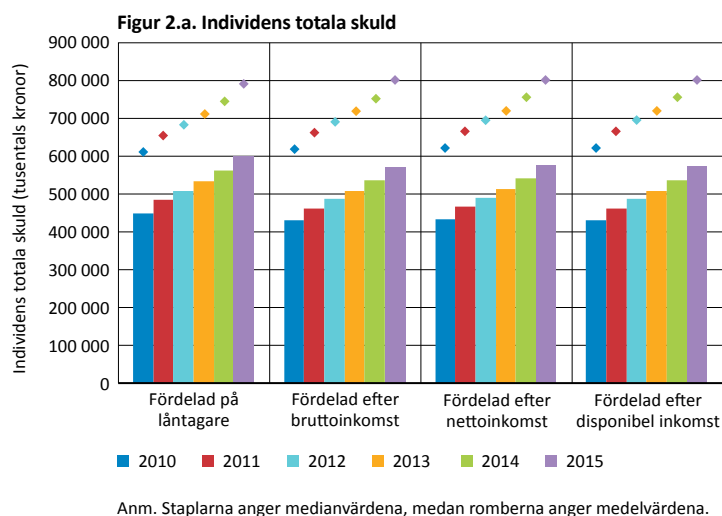
Det andra, tredje och fjärde alternativet innebär att skulden fördelas proportionellt efter varje låntagares bruttoinkomst, nettoinkomst respektive disponibla inkomst.¹² Med samma lån på 1 miljon kronor skulle detta exempelvis innebära att om låntagare A har en årsinkomst på 100 000 kronor och låntagare B en inkomst på 300 000, skulle skulden för låntagare A uppgå till 250 000 kronor (det vill säga lånet på 1 miljon kronor gånger personens andel av inkomsten, $100\,000 / (100\,000 + 300\,000) = 0,25$). Skulden för låntagare B skulle uppgå till 750 000 kronor. Detta innebär alltså att låntagaren med högst inkomst tilldelas den högsta andelen av skulden.

Valet mellan det första alternativet som baseras på antalet låntagare och de övriga tre inkomstbaserade alternativen saknar inte betydelse, utan får omfattande konsekvenser för hur skuldkvoten varierar med inkomsten. För att belysa detta närmare kan vi gå till samma låntagare som vi beskrev ovan. När skulden delas lika (alternativ 1) har låntagare A en skuldkvot på 500 procent, medan låntagare B har en skuldkvot på 167 procent. Vid en inkomstbaserad fördelning av skulden (alternativ 2, 3 och 4) uppgår skuldkvoten för såväl låntagare A som låntagare B per konstruktion till 250 procent. Observera att skuldkvoten på 250 procent är identisk med den kvot som erhålls helt enkelt genom att den totala skulden delas med summan av låntagarnas inkomster, det vill säga $1\text{ miljon kronor} / (100\,000 + 300\,000) = 250$ procent. För fullständighetens skull ska det noteras att båda låntagarna skulle ha en betydligt högre skuldkvot om skulden inte delades alls. I så fall skulle skuldkvoten uppgå till 1 000 procent för låntagare A och till 333 procent för låntagare B.

Fördelen med att fördela lånet utifrån antalet låntagare (alternativ 1) är att det är enkelt och transparent: samtliga låntagare som står för ett lån får bära lika stora skuldbelopp. Men när det beslutas om hur stort lån som ska tas är sannolikt de båda låntagarnas sammanlagda inkomst den främsta avgörande faktorn. Låntagare A med en inkomst på 100 000 kronor skulle troligen ha svårt att få ett lån på 500 000 kronor från en bank. Alternativ 2, 3 och 4 är visserligen mer komplexa och mindre transparenta, men har fördelen att de ger samma skuldkvot för samtliga låntagare till samma lån.

Figur 2.a och figur 2.b visar hur medianskuldsättningen utvecklas över tid för fyra olika mått för individer respektive hushåll. Samtliga fyra mått är mycket likartade, både sett till nivå och trend. När skulden fördelas efter låntagare (alternativ 1) ligger medianskulden på en något högre nivå.

12. Som en parallell till diskussionen om vilket inkomstmått som ska användas när skuldkvoten definieras, måste vi också bestämma oss för vilket inkomstmått som ska användas vid fördelningen av skulder. Vi använder bruttoinkomst för att fördela skulder mellan de olika låntagarna när vi beräknar skuld i förhållande till bruttoinkomst, och detsamma gäller för nettoinkomst och disponibel inkomst.

Skuldkvot

Ovan har vi diskuterat tre olika inkomstdefinitioner och fyra skulddefinitioner. Vi kombinerar nu dessa definitioner för att konstruera sex olika skuldkvotsmått, som framgår av tabell 1.¹³

Tabell 1. Definitioner av skuldkvot

Skuldkvot	Inkomst	Skuld
Skuld/DI, fördelad på låntagare	Disponibel inkomst	Fördelad på låntagare
Skuld/DI, fördelad efter disponibel inkomst	Disponibel inkomst	Fördelad efter disponibel inkomst
Skuld/NI, fördelad på låntagare	Nettoinkomst	Fördelad på låntagare
Skuld/NI, fördelad efter nettoinkomst	Nettoinkomst	Fördelad efter nettoinkomst
Skuld/BI, fördelad på låntagare	Bruttoinkomst	Fördelad på låntagare
Skuld/BI, fördelad efter bruttoinkomst	Bruttoinkomst	Fördelad efter bruttoinkomst

Figur 3.a (för individer) och figur 3.b (för hushåll) presenterar medianvärden och medelvärden, över tid, för de sex olika skuldkvotsmåtten. Som väntat är skuldkvoten

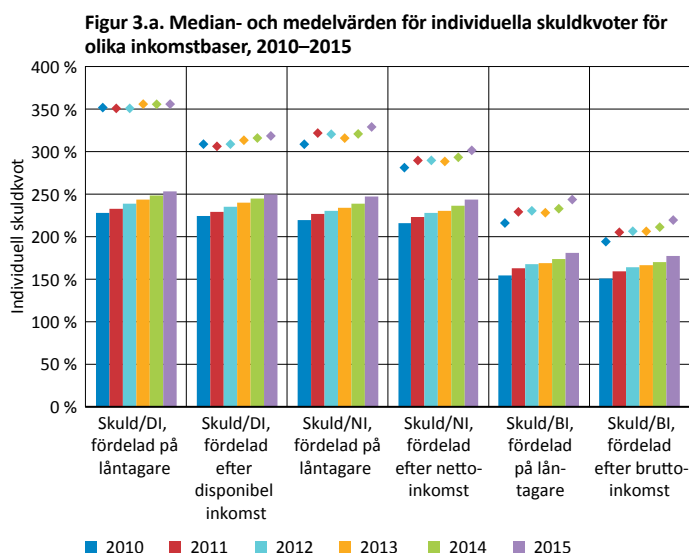
13. Vi bortser från sex definitioner som är av mindre intresse.

betydligt lägre när man utgår från bruttoinkomsten och som högst med disponibel inkomst i nämnaren.

En viktig aspekt i figur 3.a är hur medelskuldkvoten utvecklas över tid. I figur 3.a är det första måttet skulden där gemensamma lån har delats med antalet låntagare i förhållande till disponibel inkomst.¹⁴ När man ser på detta mått har medelskuldkvoten legat ganska konstant mellan 2010 och 2015, strax över 350 procent. Intuitivt sett verkar detta mönster inte riktigt stämma med att bostadsrättspriserna ökat med 62 procent (28 procent för småhus) och den aggregerade skuldkvoten stigit med 10 procentenheter under samma period. Av de sex skuldkvotmåttten är det endast måtten som baseras på disponibel inkomst respektive en lika fördelning av lånen mellan medlåntagarna som uppvisar ett likartat mönster för genomsnittet. När man till exempel använder sig av bruttoinkomst i nämnaren (staplarna längst till höger i figur 3), ökade medelskuldkvoten med cirka 25 procentenheter under femårsperioden.

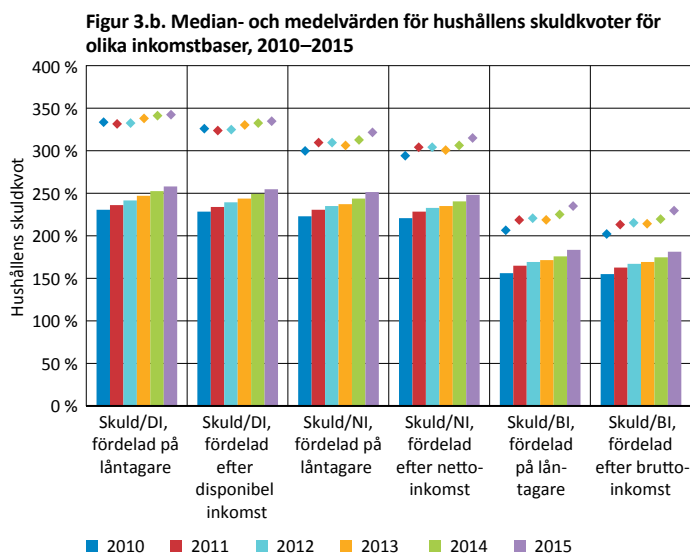
Observera också att de sex olika måtten uppvisar mycket jämförbara trender för medianvärdena, med en ökning på cirka 25 procentenheter för varje mått.

Som tidigare nämnts har skuldkvotstak diskuterats i samband med tänkbara makrotillsynsåtgärder för att begränsa uppbyggnaden av sårbarheter bland de svenska hushållen på grund av en stigande hushållsskuldsättning. I ett antal studier från Riksbanken och Finansinspektionen har man använt sig av ett skuldkvotstak på 600 procent för att analysera de makroekonomiska effekterna av ett sådant tak. Det ska noteras att definitionerna för skuld och inkomst varierar mellan dessa studier. Våra data om stocken av bolånetagare visar att under 2015 hade 13,1 procent av hushållen och 14,1 procent av individerna (266 459 hushåll och 444 925 individer) en skuld i förhållande till disponibel inkomst som översteg 600 procent när skulden fördelades mellan antalet låntagare i låneavtalet. När skulden i stället fördelas mellan medundertecknare baserat på disponibel inkomst hade 12,7 procent av hushållen och 11,4 procent av individerna (257 871 hushåll och 361 283 individer) en skuld i förhållande till disponibel inkomst som översteg 600 procent.

Anm. Staplarna anger medianvärdena, medan romberna anger medelvärdena.

14. I Riksbankens tidigare publikationer om hushållens skulder har skuldsättningsmättet normalt varit den första variabeln i figur 3.a, det vill säga täljaren har varit skulden där de gemensamma lånen har delats med antalet låntagare och nämnaren har varit den disponibla inkomsten. För Riksbankens tidigare studier, se Winstrand, J. och Ölcer, D. (2014), Hur skuldsatta är de svenska hushållen?, *Ekonomiska kommentarer* nr 1, 2014, Sveriges riksbank, Alfelt, G. och Winstrand, J. (2015), Svenska hushållens skuldsättning – uppdatering för 2014, *Ekonomiska kommentarer* nr 1, 2015, Sveriges riksbank och Alfelt, G., Lagerwall, B. och Ölcer, D. (2015), En analys av skuldkvotstak som policyåtgärd, *Ekonomiska kommentarer* nr 8, 2015, Sveriges riksbank.

Anm. Staplarna anger medianvärdena, medan romberna anger medelvärdena.

Förhållandet mellan skuldkvot och inkomst

För att slutligen få en bild av hur skuldfördelningen varierar efter inkomst för de olika skuldkvotsmåtten undersöker vi de sex olika skuldkvotsmåtten fördelning efter inkomstdecil. Figur 4.a visar fördelningen för individer och figur 4.b för hushåll.

Några resultat sticker ut. För det första har den första (lägsta) inkomstdecilen alltid högst skuldkvot, och det gäller oavsett mått. Som vi konstaterade tidigare kommer skuldkvotnivån i denna decil sannolikt att felskattas uppåt till följd av att (skattefria) transfereringsinkomster inte observeras i våra data. Vi bör därför tolka den första inkomstdecilen med försiktighet, särskilt vad gäller måttet skuld i förhållande till disponibel inkomst.

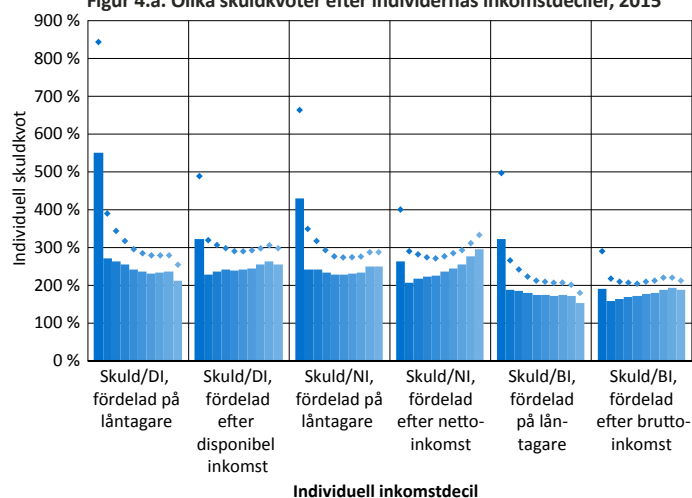
För det andra kan vi konstatera att när skuldfördelningen görs utifrån antalet låntagare, är skulden högre bland personerna med lägst inkomst. Skulden i förhållande till disponibel inkomst är 346 procent för den tredje inkomstdecilen och 278 procent för den åttonde decilen. Hushåll med lägre inkomst är med andra ord mer skuldsatta i förhållande till sin disponibla inkomst än hushåll med högre inkomst.

Observera emellertid att mönstret i princip är det omvända när skulden fördelas baserat på den relativa inkomstandelen. För gemensamma lån gäller per konstruktion att höginkomsttagare tilldelas störst skuld och vi skulle därför förvänta oss att skuldkvoten planar ut. Här kan vi emellertid till och med notera motsatt resultat: höginkomsthushåll har mer skuld (även här i förhållande till sin inkomst) än låginkomsthushåll. Detta omvända förhållande är särskilt påtagligt i fråga om medianskuldkvoten, där man har utgått från antingen disponibel inkomst eller också bruttoinkomst.

För hushåll (figur 4.b) följer medianskuldkvoten inkomstfördelningen förhållandevis väl, vilket pekar på att skulden är proportionell mot hushållens inkomst. Hur skulden fördelas mellan låntagare med gemensamma lån har dessutom praktiskt taget inte någon effekt på skuldkvotens fördelning efter inkomst.

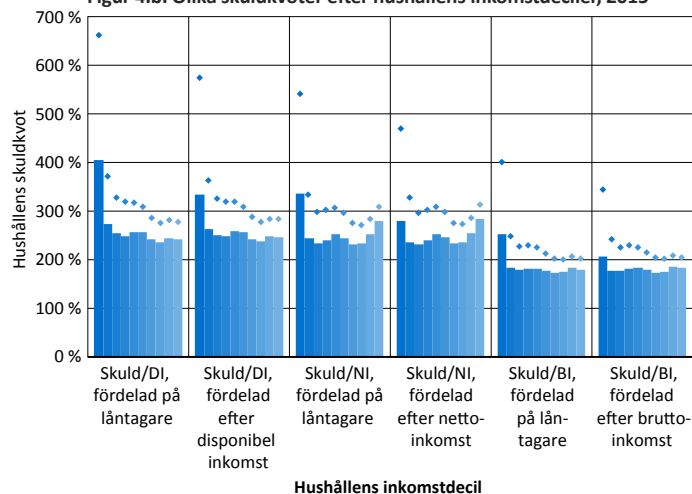

Figur 4.a. Olika skuldkvoter efter individernas inkomstdeciler, 2015

Anm. Staplarna anger medianvärdena, medan romberna anger medelvärdena. Varje fördelning av skuldkvot överstiger individernas inkomstmått som används i definitionen av skuldkvot.

Figur 4.b. Olika skuldkvoter efter hushållens inkomstdeciler, 2015

Anm. Staplarna anger medianvärdena, medan romberna anger medelvärdena. Varje fördelning av skuldkvot överstiger individernas inkomstmått som används i definitionen av skuldkvot.

Sammanfattning

I denna ekonomiska kommentar visar vi att den exakta definitionen av skuldkvoten kan få stora konsekvenser för vår bedömning av hur skulden fördelas mellan individer och hushåll. För att fastställa i vilken utsträckning som hushållen är sårbara för ekonomiska eller finansiella chocker och påverkas av regleringar, är det viktigt att utvärdera scenarion samt förväntade policyeffekter för olika mått av skuldkvoten. Vi har konstaterat att olika skuldkvoters nivå, trend över tid samt fördelning mellan inkomstdeciler kan variera avsevärt beroende på vilket mått man använder.

Bilaga

Tabell A1: Sammanfattning av statistiken för individer med bolån

Baserat på 2,94 miljoner individer 2010 och 3,16 miljoner individer under 2015

	Variabel	År	Medel- värde	P10	P25	P50	P75	P90	SD
Skuld i förhållande till disponibel inkomst	Skuld fördelad på låntagare	2010	353 %	57 %	116 %	229 %	419 %	705 %	444 %
		2015	357 %	61 %	129 %	255 %	442 %	706 %	390 %
	Skuld fördelad efter disponibel inkomst	2010	310 %	57 %	115 %	225 %	401 %	630 %	305 %
		2015	319 %	61 %	128 %	251 %	424 %	631 %	282 %
Skuld i förhållande till nettoinkomst	Skuld fördelad på låntagare	2010	310 %	58 %	115 %	220 %	387 %	622 %	325 %
		2015	330 %	63 %	129 %	248 %	419 %	649 %	324 %
	Skuld fördelad efter nettoinkomst	2010	282 %	58 %	114 %	217 %	373 %	564 %	248 %
		2015	302 %	62 %	128 %	245 %	404 %	588 %	251 %
Skuld i förhållande till bruttoinkomst	Skuld fördelad på låntagare	2010	217 %	40 %	81 %	155 %	275 %	441 %	218 %
		2015	245 %	46 %	94 %	181 %	310 %	484 %	243 %
	Skuld fördelad efter bruttoinkomst	2010	195 %	40 %	80 %	152 %	261 %	393 %	164 %
		2015	220 %	45 %	93 %	178 %	294 %	431 %	183 %
Sammanlagd skuld (tusentals kronor)	Fördelad på låntagare	2010	613	109	225	450	818	1 284	652
		2015	793	136	293	600	1 064	1 625	884
	Fördelad efter dis- ponibel inkomst	2010	623	97	207	430	814	1 347	732
		2015	804	119	267	572	1 065	1 703	986
	Fördelad efter nettoinkomst	2010	623	98	209	434	818	1 341	725
		2015	804	121	270	577	1 068	1 698	968
	Fördelad efter bruttoinkomst	2010	621	97	206	430	812	1 341	725
		2015	803	119	267	571	1 063	1 703	968
Inkomst	Bruttoinkomst	2010	27 132	12 750	18 208	24 283	31 433	42 708	18 887
		2015	30 759	13 892	20 333	27 783	36 183	48 558	20 827
	Nettoinkomst	2010	18 613	9 073	13 136	17 713	22 447	28 136	9 913
		2015	21 930	10 511	15 263	20 873	26 832	33 298	11 393
	Disponibel inkomst	2010	18 320	8 317	12 317	16 783	21 625	27 800	21 274
		2015	21 986	9 867	14 542	20 008	26 100	33 500	24 701

Tabell A2. Sammanfattning av statistiken för hushåll med bolån

Baserat på 1,88 miljoner hushåll 2010 och 2,03 miljoner hushåll under 2015

	Variabel	År	Medel- värde	P10	P25	P50	P75	P90	SD
Skuld i förhållande till disponibel inkomst	Skuld fördelad på låntagare	2010	335 %	58 %	118 %	232 %	417 %	670 %	373 %
		2015	344 %	63 %	132 %	259 %	441 %	672 %	338 %
	Skuld fördelad efter disponibel inkomst	2010	327 %	57 %	116 %	230 %	413 %	660 %	352 %
		2015	335 %	62 %	130 %	256 %	436 %	660 %	317 %
Skuld i förhållande till nettoinkomst	Skuld fördelad på låntagare	2010	301 %	59 %	117 %	223 %	387 %	597 %	288 %
		2015	322 %	65 %	132 %	252 %	419 %	624 %	292 %
	Skuld fördelad efter nettoinkomst	2010	295 %	58 %	116 %	222 %	384 %	590 %	275 %
		2015	316 %	63 %	130 %	249 %	415 %	615 %	277 %
Skuld i förhållande till bruttoinkomst	Skuld fördelad på låntagare	2010	207 %	42 %	82 %	157 %	271 %	416 %	189 %
		2015	236 %	47 %	96 %	184 %	306 %	458 %	215 %
	Skuld fördelad efter bruttoinkomst	2010	203 %	41 %	81 %	155 %	269 %	409 %	179 %
		2015	230 %	46 %	95 %	182 %	303 %	450 %	202 %
Sammanlagd skuld (tusentals kronor)	Fördelad på låntagare	2010	974	155	334	690	1 312	2 117	1 019
		2015	1 247	195	426	900	1 681	2 665	1 370
	Fördelad efter disponibel inkomst	2010	976	150	327	689	1 320	2 134	1 041
		2015	1 250	182	413	900	1 692	2 688	1 403
	Fördelad efter nettoinkomst	2010	976	150	327	689	1 320	2 133	1 043
		2015	1 251	183	414	900	1 692	2 687	1 402
	Fördelad efter bruttoinkomst	2010	976	149	326	689	1 320	2 134	1 041
		2015	1 250	182	413	900	1 693	2 689	1 397
Inkomst	Bruttoinkomst	2010	42 728	17 500	25 417	39 108	53 350	70 133	18 887
		2015	47 921	18 750	28 092	43 075	60 767	80 017	20 827
	Nettoinkomst	2010	29 253	12 247	18 286	27 444	37 771	47 215	9 913
		2015	34 163	13 987	21 114	31 456	44 414	56 085	11 393
	Disponibel inkomst	2010	28 789	11 417	17 250	26 183	36 292	46 508	21 274
		2015	34 261	13 300	20 192	30 517	43 308	56 225	24 701